

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 24.8.2020.
COM(2020) 406 final

2020/0190 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, kura izveidota ar Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, attiecībā uz grozījumiem šā nolīguma 4. protokolā par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu, ar ko nosaka nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem ES un Izraēlas Asociācijas nolīguma Asociācijas padomē saistībā ar to, ka ir paredzēts pieņemt lēmumu, ar ko groza 4. protokolu ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumā.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses

Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses¹ (“nolīgums”), mērķis ir paredzēt nosacījumus pakāpeniskai preču, pakalpojumu un kapitāla tirdzniecības liberalizācijai. Nolīgums stājās spēkā 2000. gada 1. jūnijā.

2.2. Asociācijas padome

Asociācijas padome, kas izveidota saskaņā ar nolīguma 67. panta noteikumiem, var nolemt grozīt noteikumus, kas iekļauti 4. protokolā par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm (4. protokola 39. pants). Asociācijas padome izstrādā lēmumus un ieteikumus, abām Pusēm savstarpēji vienojoties.

2.3. Paredzētais Asociācijas padomes akts

Nākamajā sanāksmē vai vēstuļu apmaiņas veidā Asociācijas padomei ir jāpieņem lēmums par grozījumiem noteikumos, kas iekļauti 4. protokolā par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm (“paredzētais akts”).

Paredzētā akta nolūks ir grozīt noteikumus, kas iekļauti 4. protokolā par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm.

Saskaņā ar Asociācijas nolīguma 69. panta 2. punktu paredzētais akts kļūs Pusēm saistošs.

3. NOSTĀJA, KAS JĀIEŅEM SAVIENĪBAS VĀRDĀ

Reģionālajā konvencijā par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (“konvencija”) ir iekļauti noteikumi par noteiktas izcelsmes precēm, kuru tirdzniecība notiek saskaņā ar attiecīgiem nolīgumiem, ko noslēgušas līgumslēdzējas puses. ES un Izraēla parakstīja konvenciju attiecīgi 2011. gada 15. jūnijā un 2013. gada 10. oktobrī.

ES un Izraēla savu pieņemšanas instrumentu konvencijas depozītāram iesniedza attiecīgi 2012. gada 26. martā un 2014. gada 28. augustā. Rezultātā, piemērojot konvencijas 10. panta 2. punktu, attiecībā uz ES un Izraēlu konvencija tādējādi stājās spēkā attiecīgi 2012. gada 1. maijā un 2017. gada 1. decembrī.

Konvencijas 6. pantā paredzēts, ka katrā līgumslēdzēja puse veic atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu konvencijas efektīvu piemērošanu. Tālab Asociācijas padomei, kas izveidota ar Asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, būtu jāpieņem lēmums, ar ko konvencijas noteikumus ievieš 4. protokolā par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās

¹ OV L 147, 21.6.2000., 3. lpp.

sadarbības metodēm. Tas tiek darīts, grozītajā protokolā ieviešot atsauci uz konvenciju, kas tādējādi kļūst piemērojama.

Vienlaikus iesāktajā konvencijas grozīšanas procesā izstrādāts jauns modernizētu un elastīgāku izcelsmes noteikumu kopums. Konvencijas formālai grozīšanai nepieciešams vienprātīgs līgumslēdzēju pušu balsojums. Tas, ka dažām līgumslēdzējām pusēm vēl aizvien ir iebildumi pret grozījumiem, rada risku, ka tās pieņemšana tiks aizkavēta. Turklat, ņemot vērā līgumslēdzēju pušu skaitu un to attiecīgās iekšējās procedūras, kas nepieciešamas, lai balsotu par grozīto noteikumu formālu pieņemšanu un sagatavotos tam, lai grozītie noteikumi stātos spēkā, nav iespējams skaidri noteikt grozītās konvencijas piemērošanas laika ietvaru.

Ņemot to vērā, Izraēla ir lūgusi sākt grozīto noteikumu kopuma piemērošanu, tiklīdz iespējams, alternatīvi patlaban spēkā esošajiem konvencijas noteikumiem, pirms noslēdzas grozīšanas process. Minētais lūgums ir paskaidrots tālāk.

Paredzēts, ka minētos alternatīvos izcelsmes noteikumus ES un Izraēla provizoriski piemēros pēc izvēles un divpusēji, pirms tiek noslēgti un stājas spēkā konvencijas grozījumi. Tos ir paredzēts piemērot alternatīvi konvencijas noteikumiem, jo tajā noteikts, ka tā neskar principus, kas noteikti attiecīgajos nolīgumos un citos saistītajos divpusējos nolīgumos starp līgumslēdzējām pusēm. Tādējādi uzņēmējiem, kuri vēlas izmantot uz šiem noteikumiem, nevis uz konvenciju balstītās preferences, tie nebūs jāpiemēro obligāti, bet gan pēc izvēles. Tie nav paredzēti, lai grozītu konvenciju, kas līgumslēdzēju pušu starpā paliks piemērojama, un nemainīs līgumslēdzēju pušu tiesības un pienākumus, kas izriet no konvencijas.

Padomei būtu jānosaka nostāja, kas ES jāieņem Asociācijas padomē.

Ciktāl ierosinātie grozījumi attiecas uz konvencijas pašreizējo redakciju, tie ir tehniski un neietekmē pašlaik spēkā esošā protokola par izcelsmes noteikumiem būtību. Tāpēc nav nepieciešams ietekmes novērtējums.

3.1. Sīkāka informācija par alternatīvajiem izcelsmes noteikumiem

Ierosinātie grozījumi, kas attiecas uz alternatīvā izcelsmes noteikumu kopuma ieviešanu, paredz papildu elastību un modernizācijas elementus, par kuriem Savienība jau ir vienojusies citos divpusējos nolīgumos (Visaptverošs ekonomikas un tirdzniecības nolīgums starp Kanādu un ES, ES un Vjetnamas brīvās tirdzniecības nolīgums, ES un Japānas ekonomisko partnerattiecību nolīgums, ES un Dienvidāfrikas attīstības kopienas ekonomisko partnerattiecību nolīgums), vai preferenču sistēmās (vispārējo preferenču sistēma). Galvenie no tiem ir šādi.

a) Pilnībā iegūti izstrādājumi: nosacījumi kuģiem

Tā sauktie nosacījumi kuģiem, kas ietverti alternatīvajā noteikumu kopumā, ir vienkāršāki un paredz lielāku elastību. Salīdzinājumā ar pašreizējo tekstu (5. pantu) ir svītroti daži nosacījumi (t. i., konkrētas prasības komandai); ir grozīti citi nosacījumi, lai mazinātu to stingrību (īpašumtiesības).

b) Pietiekama apstrāde vai pārstrāde: vidējais rādītājs

Ierosinātais alternatīvais noteikumu kopums (4. pants) piedāvā eksportētājam iespēju lūgt muitas dienestiem atļauju aprēķināt nenoteiktas izcelsmes materiālu vidējo ražotāja cenu un

vērtību, lai ņemtu vērā izmaksu un valūtas maiņas kurga svārstības. Tam būtu jānodrošina lielāka paredzamība eksportētājiem.

c) Pielaide

Pašreizējā pielaide (6. pantā) ir noteikta 10 % apmērā no izstrādājuma ražotāja cenas.

Ierosinātajā tekstā (5. pantā) lauksaimniecības izstrādājumiem ir noteikta pielaide 15 % apmērā no izstrādājuma tūrā svara un rūpniecības izstrādājumiem — pielaide 15 % no izstrādājuma ražotāja cenas vērtības.

Ar pielaidi attiecībā uz svaru tiek ieviests objektīvāks kritērijs, un 15 % slieksniem būtu jānodrošina pietiekama elastība. Tas nodrošina arī, ka preču starptautiskās cenu svārstības neietekmē lauksaimniecības izstrādājumu izcelsmi.

d) Kumulācija

Ierosinātajā tekstā (7. pantā) saglabāta diagonālā kumulācija attiecībā uz visiem izstrādājumiem ar nosacījumu, ka to pašu alternatīvo izcelsmes noteikumu kopumu pieņem partneri, kas iesaistīti kumulācijā. Turklāt paredzēta vispārēja pilnīga kumulācija attiecībā uz visiem izstrādājumiem, izņemot Harmonizētās sistēmas (HS) 50.–63. nodaļā uzskaitītos tekstilizstrādājumus un apgērbu.

Bez tam paredzēta pilnīga divpusēja kumulācija HS 50.–63. nodaļas izstrādājumiem. Visbeidzot, Savienībai un Izraēlai būs iespēja vienoties vispārējo pilnīgo kumulāciju attiecināt arī uz HS 50.–63. nodaļā ietvertajiem izstrādājumiem.

e) Uzskaites nošķiršana

Saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem (konvencijas 20. pants) muitas dienesti var atļaut uzskaites nošķiršanu, ja “materiālu atsevišķu krājumu veidošana .. rada lielus izdevumus vai materiālas grūtības”. Grozītais noteikums (12. pants) paredz, ka tad, “ja tiek izmantoti noteiktas izcelsmes un nenoteiktas izcelsmes atvietojami materiāli”, muitas dienesti var atļaut uzskaites nošķiršanu.

Eksportētājam, lūdzot atļauju nošķirt uzskaiti, vairs nebūs jāpamato, ka materiālu atsevišķu krājumu veidošana rada lielus izdevumus vai materiālas grūtības; pietiks norādīt, ka tiek izmantoti atvietojami materiāli.

Attiecībā uz cukuru, kas ir materiāls vai galaproducts, noteiktas un nenoteiktas izcelsmes krājumi vairs nebūs jāglabā fiziski atsevišķi.

f) Teritorialitātes princips

Spēkā esošie noteikumi (12. pants) atļauj veikt konkrētu apstrādi vai pārstrādi ārpus teritorijas, ievērojot konkrētus nosacījumus, izņemot HS 50.–63. nodaļas izstrādājumus, piemēram, tekstilizstrādājumus. Ierosinātie noteikumi (12. pants) vairs neparedz izslēgt tekstilizstrādājumus.

g) Nepārveidošana

Ierosinātais nepārveidošanas noteikums (14. pants) paredz lielāku elastību attiecībā uz noteiktas izcelsmes izstrādājumu apriti līgumslēdzēju pušu starpā. Tam būtu jānovērš situācijas, kad uz tādu izstrādājumu importu, par kuru noteiktas izcelsmes statusu nav šaubu, netiek attiecināta preferenciāla nodokļa likme tāpēc, ka nav izpildītas formālās tiešo pārvadājumu prasības.

h) Muitas nodokļu atmaksas vai atbrīvojuma aizliegums

Saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem (15. pantu) uz materiāliem, kas izmantoti jebkura izstrādājuma ražošanā, attiecas vispārīgais nodokļu atmaksas aizlieguma princips. Saskaņā ar ierosinātajiem noteikumiem (16. pantu) aizliegums tiek atcelts attiecībā uz visiem izstrādājumiem, izņemot materiālus, ko izmanto to izstrādājumu ražošanā, kuri ietilpst HS 50.–63. nodaļas tvērumā. Tomēr tajos ir paredzēti arī daži izņēmumi attiecībā uz nodokļu atmaksas aizliegumu šiem izstrādājumiem.

i) Izcelsmes apliecinājums

Divkāršās EUR.1 un EUR.MED pieejas vietā tiek ieviests vienots izcelsmes apliecinājuma veids (EUR.1 jeb izcelsmes deklarācija), kas būtiski vienkāršo sistēmu. Tam būtu jāuzlabo uzņēmēju atbilstību, novēršot kļūdas, kas rodas sarežģītu noteikumu dēļ, kā arī jāatvieglo muitas dienestu īstenotā vadība. Turklat tam nevajadzētu ietekmēt izcelsmes apliecinājumu pārbaudes spēju, kas paliek tāda pati.

Grozītie noteikumi (17. pants) ietver arī iespēju vienoties par reģistrēto eksportētāju sistēmas (REX) piemērošanu. Šie eksportētāji, kas reģistrēti kopējā datu bāzē, paši būs atbildīgi, lai tiktu sniegti paziņojumi par izcelsmi, neizmantojot atzītā eksportētāja procedūru. Paziņojumam par izcelsmi būs tāda pati juridiskā vērtība kā izcelsmes deklarācijai vai pārvadājumu sertifikātam EUR.1.

Turklāt grozītie noteikumi paredz iespēju vienoties, ka tiek izmantots izcelsmes apliecinājums, kuru izdod un/vai iesniedz elektroniski.

Lai varētu atšķirt izstrādājumus, kuriem saskaņā ar alternatīviem noteikumiem ir noteikta izcelsmē, no izstrādājumiem, kam ir noteikta izcelsmē saskaņā ar konvenciju, izcelsmes sertifikātos vai rēķindeklarācijās, kuru pamatā ir alternatīvais noteikumu kopums, būs jāiekļauj norāde par piemērotajiem noteikumiem.

j) Izcelsmes apliecinājuma derīgums

Tiek ierosināts pagarināt izcelsmes apliecinājuma derīguma termiņu no 4 līdz 10 mēnešiem. Arī tam būtu jāpanāk lielāka elastība attiecībā uz noteiktas izcelsmes izstrādājumu apriti pušu starpā.

3.2. Noteikumu saraksts

3.2.1. Lauksaimniecības produkti

a) Vērtība un svars

Nenoteiktas izcelsmes materiālu robežvērtība izteikta tikai pēc vērtības. Jaunie sliekšņi ir izteikti pēc svara, lai izvairītos no cenu svārstību un valūtas kursa svārstību ietekmes (piem., ex 19 un ex 20. nodaļai, pozīcijām 2105 un 2106), vienlaikus ir svītrotas dažas robežvērtības cukuram (piemēram, 8. nodaļai vai HS 2202).

Alternatīvajā noteikumu kopumā paaugstināts svara slieksnis (no 20 % līdz 40 %) un dažām pozīcijām paredzēta iespēja izvēlēties starp alternatīvām — vērtību vai svaru. HS nodaļas un pozīcijas, uz kurām attiecas izmaiņas, ir ex 1302, 1704 (alternatīvu noteikums — svarts vai vērtība), 18 (1806: alternatīvu noteikums — svarts vai vērtība), 1901.

b) Pielāgošanās ieguves modeļiem

Uz citiem lauksaimniecības izstrādājumiem (t. i., augu eļļām, riekstiem, tabaku) attiecas elastīgāki noteikumi, kas pielāgoti reālajai ekonomiskajai situācijai, proti, uz HS 14., 15., 20. nodaļu (ieskaitot pozīciju 2008), 23., 24. nodaļu. Alternatīvajā noteikumu kopumā ir paredzēts līdzsvars starp reģionālajiem un globālajiem ieguves avotiem, piemēram, attiecībā

uz 9. un 12. nodaļu. Ir vienkāršoti arī noteikumi (izņēmumu samazināšana) 4., 5., 6., 8., 11. un ex 13. nodaļā.

3.2.2. *Rūpniecības izstrādājumi (izņemot tekstilizstrādājumus)*

Ierosinātais kompromiss paredz būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar patlaban spēkā esošajiem noteikumiem:

- attiecībā uz vairākiem izstrādājumiem patlaban spēkā esošajā noteikumā, kas attiecas uz nodaļu, ir divi kumulatīvi nosacījumi. Tieki ieviests viens nosacījums (HS 74., 75., 76., 78. un 79. nodaļa);
- svītroti daudzi konkrētie noteikumi, kuri atkāpjas no noteikuma, kas attiecas uz nodaļu (HS 28., 35., 37., 38. un 83. nodaļa). Šāda horizontālāka pieeja nozīmē vienkāršāku situāciju uzņēmējiem un muitai;
- tādējādi alternatīvu noteikuma iekļaušana pašreizējā noteikumā par nodaļu piedāvā eksportētājam vairāk izvēles iespēju, kā panākt atbilstību izcelsmes kritērijam (27., 40., 42., 44., 70. un 83., 84. un 85. nodaļa).

Visu šo izmaiņu rezultātā tiek iegūts atjaunināts un modernizēts noteikumu saraksts, kas kopumā atvieglo atbilstības panākšanu izstrādājuma noteiktas izcelsmes statusa iegūšanas kritērijam. Turklāt iepriekš minētā iespēja nenoteiktas izcelsmes izstrādājuma ražotāja cenas un vērtības aprēķiniem izmantot kāda laikposma vidējo rādītāju vēl vairāk vienkāršos eksportētāju situāciju.

3.2.3. *Tekstilizstrādājumi*

Attiecībā uz tekstilizstrādājumiem un apģērbu ir ieviestas jaunas iespējas, kas attiecas uz izvešanu pārstrādei un pielaidēm. Jauns izcelsmes noteikšanas process ieviests arī attiecībā uz šiem izstrādājumiem, jo īpaši attiecībā uz audumiem, kas kļūtu vieglāk pieejami. Visbeidzot, uz šiem izstrādājumiem attieksies arī pilnīga divpusēja kumulācija. Šāda kumulācija ļaus pārstrādi, kas tiek veikta ar tekstilmateriāliem (t. i., aušanu, vērpšanu utt.), nēmīt vērā ražošanas procesā kumulācijas zonā.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. *Principi*

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, kas nosaka “*nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu*”.

Jēdziens “*lēmumi ar juridiskām sekām*” ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām, kurās reglamentē attiecīgo struktūru. Tas ietver arī instrumentus, kas nav saistoši saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas “*var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu*”².

² Tiesas spriedums, 2014. gada 7. oktobris, Vācija/Padome, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Asociācijas padome ir struktūra, kas izveidota ar nolīgumu, proti, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses.

Akts, ko Asociācijas padome ir aicināta pieņemt, ir akts ar juridiskām sekām. Saskaņā ar Asociācijas nolīguma 69. panta 2. punktu paredzētais akts būs pusēm saistošs saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

Paredzētais akts nepapildina un negroza nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu.

Tāpēc ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu pieņemamā lēmuma materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā paredzētā akta mērķa un satura, par kuru ieņem nostāju Savienības vārdā.

4.2.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Paredzētā akta galvenais mērķis un saturs attiecas uz kopējo tirdzniecības politiku.

Tāpēc ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir LESD 207. panta 4. punkta pirmā daļa.

4.3. Secinājumi

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 207. panta 4. punkta pirmajai daļai saistībā ar 218. panta 9. punktu.

5. IETEKME UZ BUDŽETU

Ierosināto grozījumu, kas attiecas uz alternatīvā izcelsmes noteikumu kopuma ieviešanu, pamatā ir izcelsmes noteikumu modernizācijas princips, kuras mērķis ir tos saskaņot ar jaunākajām tendencēm, kas noteiktas jaunākajos brīvās tirdzniecības nolīgumos. Grozītie *PEM* konvencijas noteikumi galvenokārt ietver tādus muitas procedūru vienkāršošanas elementus un modernizācijas elementus kā:

pietiekama apstrāde vai pārstrāde. Vidējais rādītājs: ražotāja cenas un nenoteiktas izcelsmes materiālu vērtības aprēķinos izmantojot vidējo vērtību un ņemot vērā tirgus svārstības, tiek nodrošināta lielāka paredzamība eksportētājiem;

izcelsmes apliecinājums: tas tiek vienkāršots, jo tiks izmantots tikai viens izcelsmes sertifikāts — EUR.1;

izcelsmes apliecinājuma derīgums: pagarinot derīgumu no 4 līdz 10 mēnešiem, tiek nodrošināta lielāka elastība noteiktas izcelsmes izstrādājumu pārvadājumos.

Šiem *PEM* konvencijas grozījumiem nav izmērāmas ietekmes uz ES budžetu, jo to darbības joma galvenokārt attiecas uz tirdzniecības atvieglošanu un muitas iestāžu prakses konsolidēšanu. Jomās, kas paliek iestāžu kompetencē, tie paredz izvēles atvieglojumus, neietekmējot noteikumu būtību (uzskaites nošķiršana, izcelsmes apliecinājumi, vidējās vērtības izmantošana). Daži vienkāršošanas aspekti (tādi kā kuģiem piemērojamo kritēriju mazināšana) nodrošina lielāku paredzamību, atceļot nosacījumus, kurus muitas dienestiem

pašlaik ir grūti kontrolēt, savukārt citi (nepārveidošana) attiecas uz logistiku, neietekmējot noteikumu būtību.

Lai gan tiek grozīti noteikumi par nodokļu atmaksu, tekstilizstrādājumu un apgērba nozarē, kas joprojām ir viena no galvenajām tirdzniecības nozarēm *PEM* zonā, tiek saglabāts nodokļu atmaksas aizliegums. Grozītie noteikumi kodificē *status quo*, saglabājot aizliegumu, ko pašlaik piemēro dažas līgumslēdzējas pusēs. Ierosinātā vispārējā pilnīgā kumulācija *PEM* zonā ir vērsta uz to, lai nostiprinātu pašreizējos tirdzniecības modeļus šajā zonā un to savstarpējo papildināmību, bet tai nevajadzētu būtiski ietekmēt veidu, kā tiek iekasēti ES muitas nodokļi, jo, lai varētu izmantot preferences, izstrādājumiem, uz kuriem attiecas kumulācija, būs jāatbilst tiem pašiem noteiktajai pievienotās vērtības prasībai šajā zonā, kā tas ir pašlaik.

Lauksaimniecības preču un lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtu preču noteikumu saraksts grozīts, galvenokārt pielāgojot metodiku, bet neietekmējot noteikumu būtību. Pašreizējie sliekšņi, kas pašlaik izteikti ar vērtību, tiks izteikti ar svaru. Šis kritērijs ir objektīvāks, un muitas dienestiem to ir vieglāk kontrolēt. Konkrētiem rūpniecības izstrādājumiem piemērojamo izcelsmes noteikumu vienkāršojumu ietekmei uz muitas nodokļu ieņēmumiem vajadzētu būt ierobežotai, jo daudzos gadījumos tie var lielākā mērā radīt pārmaiņas ieguves avotos, nevis preferenciālā importa pieaugumu no *PEM* valstīm, kurš aizstātu importu, uz kuru iepriekš attiecās ievedmuitas nodokļi. Tāpēc šo izmaiņu ietekme uz ievedmuitas nodokļa ieņēmumiem nav kvantificējama. Attiecībā uz tirdzniecību un tās ietekmi uz preferenču izmantošanu mazāk stingrie jaunie noteikumi liek uzsvaru uz ekonomisko integrāciju visā zonā, piemēram, tekstilnozarē, kur preferenču izmantošana jau ir ļoti augsta. Uzlabotie noteikumi par tekstilizstrādājumiem un kumulāciju galvenokārt ir paredzēti, lai uzlabotu jau esošo reģionālo integrāciju un materiālu pieejamību šajā zonā, nevis lai atļautu importēt vairāk nenoteiktas izcelsmes materiālu no teritorijām ārpus zonas.

6. PAREDZĒTĀ AKTA PUBLICĒŠANA

Ar Asociācijas padomes aktu tiks grozīts Asociācijas nolīgums, tāpēc pēc pieņemšanas to ir lietderīgi publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, kura izveidota ar Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, attiecībā uz grozījumiem šā nolīguma 4. protokolā par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 4. punkta pirmo daļu saistībā ar tā 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses (“nolīgums”), Savienība noslēdza ar Padomes un Komisijas Lēmumu 2000/384/EK, EOTK¹, un tas stājās spēkā 2000. gada 1. jūnijā.
- (2) Nolīgums ietver 4. protokolu par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm. Ievērojot minētā protokola 39. pantu, Asociācijas padome, kas izveidota ar nolīguma 67. pantu (“Asociācijas padome”), var nolemt protokola noteikumus.
- (3) Asociācijas padomei nākamajā sanāksmē jālemj par 4. protokola grozījumiem.
- (4) Ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, jo Asociācijas padomes lēmums būs saistošs Savienībai.
- (5) Savienība ar Padomes Lēmumu 2013/93/ES² noslēdza Reģionālo konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (“konvencija”), un attiecībā uz Savienību tas stājās spēkā 2012. gada 1. maijā. Tajā ir paredzēti noteikumi par to preču izcelsmi, kas tiek tirgotas saskaņā ar attiecīgajiem nolīgumiem, kas noslēgti starp līgumslēdzējām pusēm, un tos piemēro, neskarot principus, kas noteikti minētajos nolīgumos.
- (6) Konvencijas 6. pantā paredzēts, ka katrā līgumslēdzēja puse veic atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu konvencijas efektīvu piemērošanu. Tālab Asociācijas padomei būtu jāpieņem lēmums, ar ko nolīguma 4. protokolā iekļauj atsauci uz konvenciju.

¹ Eiropas Padomes un Komisijas Lēmums (2000. gada 19. aprīlis) par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, noslēgšanu (OV L 147, 21.6.2000., 1. lpp.).

² Padomes Lēmums 2013/93/ES (2011. gada 14. aprīlis) par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu Reģionālu konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (OV L 54, 26.2.2013., 4. lpp.).

- (7) Diskusijas par grozījumiem konvencijā ir radījušas jaunu modernizētu un elastīgāku izcelsmes noteikumu kopumu, kas jāiekļauj konvencijā. Savienība un Izraēla ir paudušas gribu, pirms noslēdzas grozīšanas process, alternatīvi pašreizējo noteikumu piemērošanai iespējami drīz piemērot jaunos noteikumus,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostājas, kas Savienības vārdā jāieņem Asociācijas padomē, pamatā ir Asociācijas padomes lēmuma projekts, kas pievienots šim lēmumam.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Komisijai.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*